

1841 г.

№ 127.

О х р и д ъ.

Василь Априловъ. извѣстниятъ просвѣтенъ дѣецъ по българското възраждане, който подъ влияние на гръцката си образованостъ изпърво се е гърчелъ и го е било срамъ да се нарича българинъ, въ книгата си Денница ново-българскаго образования, Одесса 1841, говори тукъ-тамъ и за народността на населението у нѣкои македонски градове въ него врѣме. Между друго за Охридъ казва слѣдното: „Будучи столицею Болгаріи, Охрида былъ богатый и знатный городъ; нынѣ-же, хотя и укрѣплень, но весьма упалъ, имѣетъ всего 7,000 жителей, болѣе Турковъ и Болгаръ. Рыболовство составляетъ главный промыслъ народа“ (стр. 73).

1841 г.

№ 128.

С о л у н ъ.

Въ своята Денница Василь Априловъ поменава за българското население въ Солунъ, което въ негово врѣме съставляло четвъртината отъ всички жители и се било подигнало доста културно, за да се погрижи и за своя печатница: „Θεσσαλονικъ, казва той, по Болгарски Солунъ, по Турецки Селаники, первенствующій городъ Македоніи... Жителей считаютъ около 60,000... Въ 1832 году, онъ почти истребленъ былъ пожаромъ. Четвертую часть народонаселенія Θεσσαλονики составляютъ Болгаре съ частью Грековъ, половину Турки и остальною часть Евреи... Нынѣ Болгаре заводятъ въ Солуни свою собственую Болгарскую типографію для печатанія церковныхъ и свѣтскихъ книгъ¹⁾...“ (Денница ново-българскаго образования. Одесса 1841, стр. 72—73).

1842 г.

№ 129.

Македония.

Въ 1842 г. бѣ прѣведено на български Венелиновото изслѣждане за новобългарската книжнина, подъ заглавие: За-

¹⁾ Априловъ бѣлжи за печатницата, че още не била устроена окончательно за работа. Тая бѣлжка ще се отнася за врѣмето, когато печатницата дѣйствително бѣ спрѣла поради изгарянето ѝ. А тя е работила още прѣзъ 1838 г., отъ когато имаме печатани въ нея български книги. Срв. № 101, 121.